

6 הלכו לישון

5 התעוררו

עד סילוביץ (במעיל בעל פס) בין שוטרים
אני לא עד-מדינה

האוכל. הלכנו לחדר-אוכל וביקשנו שש מנות, אבל דרור בא אחריו ואמר שלא ניקח עברו והוא לקח את האוכל בעצמו. חזרנו לחדר ואכלנו שם. יותר מאוחר הלכנו לראות וידיאו בחדר-האוכל. הסרט התחיל בשעה 8. כאשר חזרתי לחדר קיבלתי טיפול שינה מהחובש של הכלא שכלל שני נומבונים וואליום. אני מקבל את זה כבר שנים. אחר-כך עישנו קצת חשיש שהשאיר לנו החבר שחזר מהחופש. היה נחמד. הלכתי לישון. היתה עוד מוסיקה

מתחמק מתורו להביא אוכל, במקום זה היה הולך לשחק כדורגל. אבל עמרם היה מוכן לעשות הכל בשבילו. ממה שנודע לי הם היו גיסים. העיד סילר כי.

טיפול-שינה

ביום שקדם לרצח יצאו האסירים למלאכות הרגילות שלהם. סילוביץ עבר במפעל דרוון לילד.

בלילה של ה-13 למאי שנה שעבר רה, נרצח דרור כהן בתאו, בכלא איילון. אחרי הרצח, (יהושע) פז חזר, התלבש, שם כיפה ואמר קדיש העיד מיכאל סילוביץ, המכונה אנג'ל הרוסי, בבית-המישפט.

בלילה הרצח היו בתא מיספר 7 באגף 22 בכלא איילון שישה אסירים, שהתגוררו שם יחדיו יותר מחודש. היה עמ' רם ארדי, בן למישפחה ידועה למיש' טיה בלוד, היו דן גרסטל ויהושע פז, היושבים בכלא על חלקם בהברחת

חלומות הרצח בתא הכלא. לנאשמים לא היה זניע. הם מאשימים בדצח את העד היחיד נגדם

כתור. אני שוכב במיטה למטה ויש לי וילון שאילתרתי מסרין שקשרתי בין שתי הרגליים של המיטה שמעלי. שאר האסירים עוד היו ערים. כולנו לקחנו באותו ערב קוק וחשיש, אינני יודע מי לקח היפנודרום.

סילוביץ הוא העד היחיד נגד הנאשמים ברצח דרור כהן — גרסטל, עמרם, ארדי ופז. הוא נאבק בכל כוחו כמונת "עד-מדינה" שנודבק לו על-ידי הסנגורים של הנאשמים. אני לא עד-מדינה כי לא השתתפתי ברצח ואני לא אשם בכלום, טען בקול רם במהלך עדותו. נודע לי על גרסטל כי בתיק הקודם שלו הוא רצה להיות עד-מדינה, ואנשים נשפטו חפים מפשע. זה מה שגרם לי לדבר. וגם מפני

נגריה לרהיטיילדים בכלא, גרסטל עבד במסגריה ויתר האסירים למרו. כולם חזרו לתא בערך בשעה שתיים אחרי הצהריים. מנחם ארדי קרא לחבריו ונתן להם כדורי היפנודרום (כדורי שינה חזקים המשמשים לנרי קומנים כסם). אחר-כך הם התקלחו בחורון הצמוד לתא והמופרד ממנו בדלת שאינה נסגרת הרמטי.

עמרם הלך לישון, וידי, שחזר מחופש, בא לתא והביא לנו קוק (קוק פרסי — סוג של הרואין). עישנו בחדר ואני בלעתי את היפנודרום, העיד סילוביץ. אחרי העישון הגיע האוכל. לפי התור היו עמרם ודרור צריכים להביא את האוכל בערך בשעה שש. אבל עמרם ביקש ממני להביא את

סמים יחד עם המסערן גזי חקק, והיו גם מנחם ארדי (לא קרובי-משפחה של עמרם) ומיכאל סילוביץ, שהורשעו בפריצות שביצעו יחדיו.

היחסים בין היושבים בתא היו סביי רים ולא היה ידוע על כל סיכסוך ביניהם. בתא היו שלוש מיטות כפולות לגובה, ושישה ארונות-ברזל, שניצבו ליד המיטות. במרכז החדר היה שולחן. היחסים היו נורמליים, לא היו מריבות ולא קטטות. היתה בעייה קטנה של מי יביא את האוכל לתא, אבל אלה היו דברים בלתי חשובים. העיד סילוביץ. דרור כהן היה שפוט לעשר שנות מאסר על שוד מזוין. הוא היה בחור חזק, בחור טוב. אבל תמיד רצה להר את שהוא יותר חזק מאחרים. היה

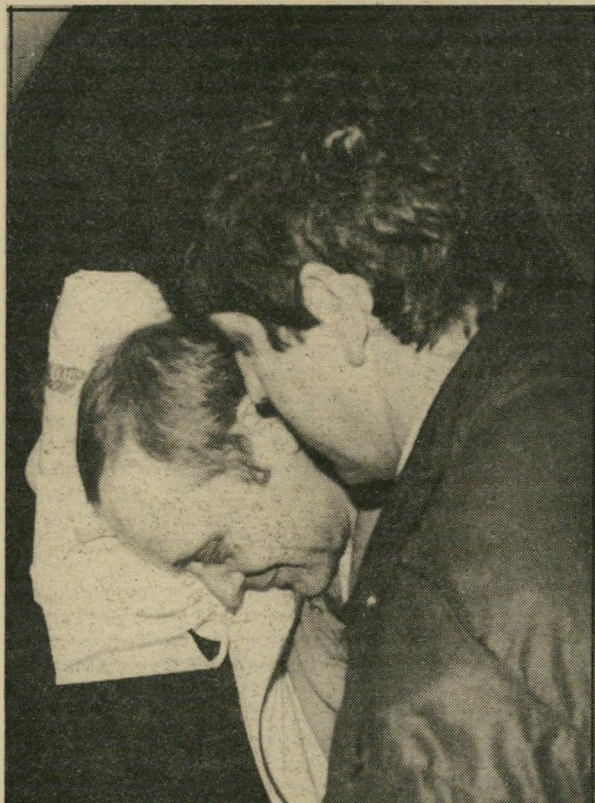
הרצח: הרי יומיים לפני הרצח ניסית לרקור אותנו

המילים הקפיצו את העד והוא ענה: מי שיכול להיות עד-מדינה מסוגל לכל. הנאשמים פרצו בצחוק סוער

אילנה אלון, צילם: אבי ולדמן (המסך בעמוד 42)

נאשם גרסטל (מעשן) קשר את החבלו

הנאשם יהושע פז (מנסה לכסות פניו) אמר קדישו

נאשם עמרם ארדי (סוודר לבן) הידיים רעדו